ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
.....
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΔΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61 α
ΤΗΛΕΦΩΝΑΙ
Διευθύνσεως 32—82
Συντάξεως Διαχειρίσεως 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 5ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1337
ΠΕΜΠΤΗ
9
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1956
Τιμή Φύλλου δραχμή Μία

ΤΑ ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΙΓΙΟΥ

Πᾶνε πολλὰ χρόνια ἀπὸ σήμερα—περίπου 35—ποὺ εἰς ἕνα τομέα τοῦ Ἑλληνικοῦ μετώπου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας παρεπονοῦντο ζωηρῶς οἱ στρατιῶται ἐναντίον ὡρισμένων βουλευτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξεφράζοντο μὲ ἀνευλάβειαν, ἂν ὄχι καὶ μὲ χυδαιότητα διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος εἰς τὴν Ἰωνικὴν γῆν· καὶ ὁ ἀξιωματικός των τοὺς παρηγόρησε: «μὴ δίνετε σημασίαν. Κάθε σπίτι ἔχει, ἀπαραιτήτως, ὡρισμένα ἀγγεῖα. Μποροῦσε νὰ μὴν ἔχει καὶ ἡ Βουλή;».

Μποροῦσε νὰ μὴν ἔχει καὶ ἡ πόλις τοῦ Αἰγίου; Ἔτσι, τὸ ζήτημα τῶν ἀσχημιῶν αἱ ὁποῖαι ἐσημειώθησαν τὴν περασμένην Κυριακὴν εἰς τὴν γείτονα, μὲ τὴν εὐκαιριαν τῆς ἐκεῖθεν διελεύσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως κ. Παπανδρέου, ἐπαίρνει τὰς πραγματικὰς διαστάσεις. Ἦτο ἕνα ἐπεισόδιον ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἀντικτύπου εἰς βάρος τῆς παρατάξεως, ποὺ θὰ εἶναι ΔΙ' ΟΛΙΓΑΣ ΜΟΝΟΝ ΗΜΕΡΑΣ ΑΚΟΜΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ, ἀπόδειξιν δὲ τούτου ἀποτελεῖ τὸ ὅτι οὐδεὶς ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴν πλευρὰν ἐτόλμησε νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὸ ἐπεισόδιον καὶ νὰ παρουσιάσῃ τοὺς ἀσχημονήσαντας ὡς «λαὸν» τοῦ Αἰγίου. Παρεδέχθησαν ὅλοι ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μερικῶν ἀγγείων.

Ὑπάρχει ὅμως ζήτημα—καὶ πολὺ σοβαρὸν μάλιστα—δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των, ὑπεύθυνοι διὰ τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῆς πόλεώς των, παρὰ ταῦτα, ἐπέτρεψαν καὶ ἠνέχθησαν καὶ ἐνεθάρρυναν οὐσιαστικῶς τὴν παράταξιν τοιούτων ἀγγείων εἰς χῶρον ὑποδοχῆς. Βαρεῖα εἶναι ἡ εὐθύνη των καὶ ἡ κάθαρσις δὲν ἐπέρχεται μὲ ἁπλῆν ἀντικατάστασιν, ἐπιβάλλεται μάλιστα μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν νὰ ἐξετασθῇ πῶς, ἐνῷ παντοῦ ὑπάρχουν θερμόαιμοι ἀντιφρονοῦντες, δυνάμενοι νὰ διαταράξουν οἱανδήποτε πολιτικὴν συγκέντρωσιν, ἐπικρατεῖ σεβασμὸς καὶ ἀνοχὴ εἰς πάσας τὰς δημοσίας ἐκδηλώσεις. Μόνον εἰς μερικὰς περιφερείας διατηροῦνται νησίδες πρωτογονισμοῦ καὶ βαναυσότητος, ὅπως εἰς τοὺς Γαργαλιάνους καὶ ὅλως ἰδιαιτέρως εἰς τὸ Αἴγιον ὅπου κατὰ σύστημα λαμβάνουν χώραν ἐκτραχηλισμοί, ἄλλοτε μὲ βάναυσον ἐπίθεσιν ἐναντίον τοῦ στρατηγοῦ Πλαστήρα, ἄλλοτε μὲ γκαγκστερικὴν ἀπειλὴν πρὸς παρεμπόδισιν διαλέξεως τοῦ καθηγητοῦ Παπανούτσου καὶ τώρα μὲ τὰς ἀσχημίας τῆς περασμένης Κυριακῆς.

Ἐφ' ὅσον ἡ πόλις τοῦ Αἰγίου οὐδόλως ὑπολείπεται ἄλλων πόλεων εἰς εὐγένειαν καὶ πολιτισμόν, πάντοτε δὲ ἀπεδοκίμασε καὶ ἐστιγμάτισε τὰς ἐκδηλώσεις αἱ ὁποῖαι καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν προσβάλλουν καὶ κατατυραννοῦν, δὲν ὑπάρχει παρὰ μιὰ ἐξήγησις: Οἱ τηρηταὶ τῆς τάξεως τοῦ Αἰγίου ἢ οἱ ἴδιοι ὑποθάλπουν μίαν σπεῖραν τραμπούκων ἢ εἶναι τόσον ἀνίκανοι ὥστε νὰ καταστοῦν ὑποχείριοι ὀλίγων παληόπαιδων. Καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην ἔκδοσιν, τέτοιοι ἀξιωματικοὶ δὲν ἔχουν θέσιν οὔτε εἰς τὸ Αἴγιον ὅταν ἀφίνουν νὰ μολύνεται ἀπὸ μερικὰ ἀγγεῖα, ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς τὸ ὁποῖον μολύνουν οἱ ἴδιοι μὲ τὴν ἀναξιότητά των. Καὶ πρέπει νὰ σταλοῦν εἰς τὸ Αἴγιον ἔκλεκτοὶ καὶ σθεναροὶ ἀξιωματικοὶ διὰ νὰ ἀποκαταστήσουν παγίως καὶ τὴν τάξιν καὶ τῆς πόλεως τὴν τιμήν.

Αὐτὴ ἡ ἀνάγκη εἶναι ἐπιτακτική, μάλιστα ὕστερα ἀπὸ τὴν δήλωσιν τοπικῶν τινων ἀντιπροσώπων τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως περὶ μηεὐθύνητῶν ἀντικατασταθέντων ἀξιωματικῶν καὶ περὶ ἐπαναφορᾶς των εἰς τὰς θέσεις ποὺ ἐξηυτέλισαν, διότι σφοδρῶς ὑποπτευόμεθα ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῆς θὰ ὑπέστησαν τῆς σπείρας τὸν ψυχολογικὸν ἐκβιασμὸν μὲ ἀπειλὰς ὁμοίας πρὸς τὰς ἐκτοξευθείσας εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς αἰθούσης «Ἀνάπλασις».

Πέραν ὅμως αὐτοῦ τοῦ χρέους, τὸ ὁποῖον καὶ προσωπικῶς, ἐπιβάλλεται νὰ ἐπωμισθῇ ὁ ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως στρατηγὸς Μανιδάκης διὰ νὰ συντριβῇ ἡ τρομοκρατία καὶ εἰς τὸ Αἴγιον, ἡ ἰδία ἡ πόλις καὶ ἡ ἐπαρχία της ἔχουν ἕνα ὅπλον εἰς τὰ χέρια των: τὴν ψῆφον. Μποροῦν νὰ τὴν χρησιμοποιήσουν ὄχι μόνον πρὸς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἰδίων. Ἂς μὴν ἀκολουθήσουν οἱ Αἰγιαλεῖς τὸν δρόμον τῶν τραμπούκων, διότι θὰ τοὺς φέρῃ ΚΑΙ εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὸ πανελλήνιον αἴτημα διὰ μίαν ΕΘΝΙΚΗΝ ΑΛΛΑΓΗΝ ἐγγυωμένην ἐλευθερίαν τάξιν, δικαιοσύνην, ἀξιοπρέπειαν καὶ εὐημερίαν, ἀλλὰ διότι θὰ τοὺς φέρῃ ἐπίσης εἰς ἀντίθεσιν ΚΑΙ μὲ τὰ στενὰ ἐπαρχιακὰ των συμφέροντα τὰ ὁποῖα τοὺς ὑπεσχέθη ἐπίσης ὅτι θὰ πάρῃ εἰς τὰ χέρια του ὁ Γεώργιος Παπανδρέου.

Καὶ οἱ Αἰγιαλεῖς, νὰ τὸ ξέρουν: Ὁ Καραμανλῆς εἶναι—σήμερα—Κυβέρνησις μόνον ΕΝΔΕΚΑ ἡμερῶν! Ἔρχεται ἡ ὥρα τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου. Ἂς προσέξουν οἱ Αἰγιαλεῖς νὰ μὴ πηγαίνουν πίσω τὰ δικά τους πολιτικὰ ρολόγια!

Ὁ κ. Τσαλδάρης ὡμίλησεν ἐνώπιον μεγαλειώδους συγκεντρώσεως τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως»

«Εὑρισκόμεθα-εἶπε-πρὸ ἐξεγέρσεως τῆς λαϊκῆς ψυχῆς Ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως. Θὰ τιμωρηθοῦν οἱ ἐμπαίζοντες τὸν λαὸν»

ΤΟΝ ΗΚΟΥΣΑΝ 40.000 ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΕΝΩ ΕΠΙΠΤΕ ΧΙΩΝ

ΑΘΗΝαι. Ἐτελέσθησαν χθὲς τὸ βράδυ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐκλογικοῦ κέντρου Ἀθηνῶν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἐνώπιον ὀγκωδεστάτης συγκεντρώσεως λαοῦ τῆς πρωτευούσης. Πλέον τῶν 40 000 κατοίκων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν προαστείων παρέμειναν ἐπὶ μίαν ὥραν, ἐνῷ ἔπιπτε συνεχῶς χιών, διὰ ν' ἀκούσουν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ συνδυασμοῦ Ἀθηνῶν κ. Κ. Τσαλδάρην, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας τοῦ ὁποίου ἐπεκράτησε μέγας ἐνθουσιασμός.

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἤρχισε τὸν λόγον του ὡ. ἑξῆς:

«Ἀθηναῖοι πολῖται σᾶς ἀπευθύνω ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν ἀγῶνος. Χαιρετισμὸν τῆς δοξαίας νίκης τοῦ λαοῦ, τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ποὺ θέλει εἰρήνην, δουλειά, ὁμαλότητα, ἐθνικὴν ὁμοτιμίαν καὶ ἱκανοποίησιν, ἐθνικὴν λύτρωσιν, αὐτοδιάθεσιν καὶ ἀσφάλειαν τῶν ἀδελφῶν μας, εἴτε ἐν Κύπρῳ, εἴτε ἐν Βορείῳ Ἠπείρῳ εὐτοι στενάζουν, εἴτε πρὸς Ἀνατολὰς ἐν Τουρκίᾳ ὡς μειονότης πλήττονται καὶ προκινδυνεύου.».

Ἐν συνεχείᾳ προέβη εἰς δήλωσιν ἐμπνεύσης τῶν κομμάτων τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ ἀπηύθυνε χαιρετισμὸν καὶ δήλωσιν θαυμασμοῦ πρὸς τὴν ΕΟΚΑ καὶ ὅλους τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ ἀδαμάστου Κυπριακοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν Ἕνωσιν.

Ἐν συνεχείᾳ ὑπενθύμισε ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν του ὁμιλίαν πρὸς τὸν Ἀθηναϊκὸν λαὸν τῆ; 18ης παρελθόντος Ἰανουαρίου, ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἀληθινὴ ἀνάγκη τοῦ τόπου εἶναι ἡ μετριοπαθὴς συνεργασία τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς χώρας διὰ τὴν ἀσφαλῆ ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς χώρας καὶ τοῦ λαοῦ.

Ἀκολούθως ἐτόνισε: «Ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, υἱοθετοῦντες τὸ σύνθημα τῆς ἑνώσεως τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων, αἱ ὁποῖαι ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ἐσκεμμένως παρεσκευάσθησαν διὰ νὰ καμφθῇ τὸ σθένος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἑπτὰ Ἑλληνικὰ κόμματα συνέπηξαν διαδοχικῶς τὸ Δημοκρατικὸν Κέντρον καὶ τὴν Δημοκρατικὴν Ἕνωσιν.

»Κομματικοὶ ὀργανισμοί, ΟΛΟΙ ΑΝΕΞΑΙΡΕΤΩΣ — καὶ τὸ τονίζομεν πρὸς κατατοπισμὸν τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης.— λειτουργοῦντες κατὰ τοὺς νόμους τῆς χώρας καὶ γονίμως μετέχοντες ἢ μεταχόντες τόσον τῆς κοινοβουλευτικῆς ὅσον καὶ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ πολῖται ὅλων τῶν τάξεων, ὅλων τῶν ἐπαγγελμάτων, ὅλων τῶν ἡλικιῶν, ἄνδρες καὶ γυναῖκες μὲ διαφορετικὰς ἴσως ἀντιλήψεις ἐπὶ κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν θεμάτων, ἀλλὰ μὲ πίστιν εἰς τὴν ἐλευθέραν ὁμαλὴν δημοκρατικὴν κοινωνικὴν ζωὴν καὶ μὲ συνείδησιν ἐθνικοῦ αἰσθήματος ἀξιοπρεπείας, μὲ ἀπέχθειαν εἰς κάθε εἶδος παρασκηνιακὰς εἰς τὴν δημοσίαν ζωήν μας παρεμβάσεις ἀναρμοδίων παραγόντων, αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὰς ΦΑΛΑΓΓΑΣ τῶν ἀφυπνισθέντων Ἑλλήνων τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως.

Γνωρίζουν καλῶς οἱ ὁπαδοὶ τῶν κομμάτων τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως τόσον ὅσον καὶ οἱ ἡγέται της, ποῖοι πιέζουν ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ποῖοι ζητοῦν τὴν ἀπαθλίωσίν του, ποῖοι θέλουν νὰ τὸν καταστήσουν

παρίαν τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς κοινωνίας τῶν λαῶν. Καὶ ἀντιλαμβάνονται ἐπίσης κα λῶς καὶ οἱ ἡγέται καὶ οἱ ὀπαδοὶ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ποῖοι θέλουν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ τὰ ἀνθρωπιστικά του δικαιώματα καὶ τὰς ἐθνικὰς του διεκδικήσεις νὰ τὰ χρησιμοποιοῦν ὡς πιόνα τῆς διεθνοῦς των πολιτικῆς καὶ ὡς εὐκολὲς ἀντάλλαγμα τῶν ἰδικῶν των διεθνῶν ἀνηθίκων οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν παζαρευμάτων.

Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς καταστάσεως, τὴν ὁποίαν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς διεπίστωσεν, εἶναι φυσικὸν ὅτι ἐνεκολπώθη τὰ διερμηνεύοντα τὰ αἰσθήματά του καὶ τὰς ἀπαιτήσεις του 10 σημεῖα τοῦ κοινοῦ προγράμματος τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου καὶ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως».

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἀνέπτυξε ἐν συνεχείᾳ τὴν προγραμματικὴν διακήρυξιν τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου καὶ ἐξηκολούθησεν ὡς ἑξῆς:

«Δὲν εἶναι μόνον τὰ 10 αὐτὰ σημεῖα τῆς προγραμματικῆς διακηρύξεως τὰ ὁποῖα τὰ συνεργαζόμενα κόμματα τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως προβάλλουν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὸν καλοῦν βάσει αὐτῶν νὰ ὑπερψηφίσῃ τοὺς συνδυασμούς της, εἶναι πρὸ παντὸς ἡ πολιτικὴ ἀνταπόκρισις καὶ ἡ ἰδεολογικὴ ταυτότης τῶν ἡγετῶν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως πρὸς τὴν ψυχικὴν ἀγανάκτησιν τοῦ λαοῦ ἐναντίον ὅλων ἐκείνων τῶν γνωστῶν ἀναρμοδίων παραγόντων μας καὶ ξένων, οἱ ὁποῖοι ἀναμιγνυόμενοι εἰς τὰ πολιτικά, οἰκονομικά, ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ ζητήματα, δὲν ἔχουν παρὰ ἕνα σκοπόν: Νὰ ἐκμεταλλευθοῦν, νὰ ἀπαθλιώσουν νὰ ἀποθαρρύνουν καὶ νὰ καταστήσουν πειθήνιον ὄργανόν των τὸν μεγάλον αὐτὸν λαόν, τὸν λαὸν τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ζωῆς καὶ τῶν διδασκάλων τῆς ἰδέας καὶ τῆς οὐσίας ὑπὲρ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ ποὺ λέγεται λαὸς Ἑλληνικός.

Ποίου ἐχίφρονος τηνἐκτίμησιν διαφεύγει ὁ σεισμὸς τοῦ καθεστῶτος, ὅταν ὁ ὀργιάζομενος ποταμὸς τῆς κοινωνικῆς πιεκρίας καὶ οἰκονομικῆς ἀδικίας ὑπερχειλίσει; Καὶ ποῖος θ' ἀμφισβητήσῃ ὅτι φιλίαι καὶ ἐθνικαὶ συμμαχίαι καὶ συμφωνίαι μεταβάλλονται εἰς ἀνάξια κουρελόχαρτα, ὅταν κλονισθοῦν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὸ πικρότατον συναίσθημα προσγειωμένης ἐθνικῆς ἀδικίας;

Ποῖος δὲν ἐνθυμεῖται τὰς πανελλήνιους δωδεκαετίας διαμαρτυρίας διὰ τὴν παραγνώρισιν τῶν ἐθνικῶν μας αἰτημάτων; Καὶ ποῖος πολιτισμένος ἄνθρωπος δὲν συνεταράχθη ἀπὸ τὸν ὑπερ—πολιτισμένον τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἀδιάσπαστα πειθαρχημένοι μὲ κοχλάζοντα στήθη ἀπήντησαν οἱ Ἕλληνες, ὅλοι εἰς τοὺς κακούργους καὶ τοὺς συνεργάτας των τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐγκλημάτων τῆς 6ης Σεπτεμβρίου καὶ τῶν προσφάτων ἀναλόγων τῆς Λευκωσίας;

Πρὸ 15ετίας ἀκριβῶς ὁμοίως οἱ Ἕλληνες εἴχομεν ἀπαντήσει μὲ τὴν ἰδίαν δωδεκαετίαν πειθαρχίαν εἰς τὸν τορπιλλισμὸν τῆς «Ἕλλης» καὶ ἡ δωδεκαετὴς μὲ ἐσφιγμένους τοὺς ὀδόντας ἀπάντησις ἐστάθη ἡ αὐγὴ τῆς θυέλλης τοῦ βορείου πειρωτικοῦ ἔπους.

Πῶς εἶναι δυνατόν, παρερμηνεύοντες τὴν συνοχὴν καὶ σύνεσίν μας, νὰ φαντάζωνται οἱ ξένοι καὶ οἱ ἄνθρωποι των κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ μεταπολευθερωτικῶς καὶ τώρα ἀνάμεσόν μας γνωστοὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, ὅτι δὲν θὰ ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι ὅλαι αὐταὶ αἱ ἐσκεμμέναι ἐπιδράσεις καὶ ἐπεμβάσεις των εἶναι ὅτι ὁ πολογίζουν καὶ ἀνθίστανται εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ πολιτικὴν ζωτικότητα καὶ δρᾶσιν τοῦ λαοῦ μας τὴν ὁποίαν φοβοῦνται καὶ προσπαθοῦν εἰς διεθνῆ κλίμακα νὰ τὴν ἀναχαιτίσουν;

Διότι δὲν εἶναι ἄλλος παρὰ οἱ ἴδιοι οἱ ξένοι, οἱ ὁποῖοι ἐξεμεταλλεύοντο πολιτικὰς διχογνωμίας μας καὶ τὰς μετέβαλλον, ἐμφυσῶντες κατὰ καιροὺς τὰ πάθη ἢ ὑποβαυλίζοντες τὰ γεγονότα ἢ χρηματοδοτοῦντες διὰ πρακτόρων των τὰς πληρωμένας συνειδήσεις, μετέβαλλαν τὰς φυσικὰς διαφορὰς πολιτικῶν ἀπόψεων εἰς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΧΩΝΙ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

«Ἡ κυβέρνησις καὶ ἡ ΕΡΕ ἔχουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των ἕνα χαλκεῖον ψευδολογιῶν καὶ μὲ τὰ ὄργανά των κατασυκοφαντοῦν τοὺς ἡγέτας τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ προσπαθοῦν νὰ ἐκπορεύσουν τὸ λαϊκὸν φρόνημα»

(Ἀπὸ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς Δ. Ε.)

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΟΥΛΟΦΡΟΣΥΝΗΣ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ, ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΑ

Ἄρθρον τοῦ κ. ΘΕΟΔ. ΖΕΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

πρώην δημάρχου, ὑποψηφίου τῆς Δ. Ε.

Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου μοῦ ἔκαμαν τὴν τιμὴν νὰ μὲ καλέσουν ὅπως μετάσχω εἰς τὸν συνδυασμὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας. Ἐνόμισα ὅτι ἐπεβάλλετο ν' ἀποδεχθῶ τὴν τοιαύτην τιμητικὴν πρόσκλησιν, διότι ἀντιλαμβάνομαι ὅτι κατὰ τὰς ἐρισίμους καὶ τραγικὰς αὐτὰς στιγμάς, ἃς διέρχεται τὸ ἔθνος καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, κάθε Ἕλλην ἐπιτακτικὴν ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ταχθῇ ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως καὶ ν' ἀφιερώσῃ ὅλας τὰς δυνάμεις του, ὅπως ἐπικρατήσῃ τὸ πράγματι πατριωτικὸν καὶ ἀληθῶς φιλολαϊκόν, ἀναδημιουργικὸν καὶ προοδευτικὸν πρόγραμμά της.

Αἱ ἐκλογαὶ αἵτινες θὰ διεξαχθοῦν τὴν 19ην Φεβρουαρίου ἔχουσιν ὑψίστην σημασίαν καὶ πρόκειται ὅπως καὶ ἡ Δημοκρατικὴ Ἕνωσις ἀναφέρει εἰς τὴν πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν διακήρυξίν της, ν' ἀποτελέσουν σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς χώρας μας. Δὲν πρόκειται διὰ τῶν ἐν λόγῳ ἐκλογῶν νὰ γίνῃ ἀκλῶς μία τυπικὴ ἀνανέωσις τῶν μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου καὶ ἀναλόγως τῆς συνθέσεως αὐτοῦ ἀνάθεσις τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ πλειοψηφοῦν κόμμα, ἀλλ' ἔχουσι καὶ ἄλλον βαρύτερον σκοπόν. Κατ' αὐτὰς ὁ ἑλληνικὸς λαὸς πρόκειται διὰ τῆς ψήφου του ν' ἀποφανθῇ, ἐὰν ἐπιθυμῇ ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶναι δούλη τῶν συμφερόντων τῶν ξένων, ἢ ἄνευ χώρα ἀνεξάρτητος καὶ αὐτοτελής, ἀποκτήσασα τὴν ἐλευθερίαν της μὲ τοὺς ποταμοὺς τῶν αἱμάτων τῶν τέκνων θὰ πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ καθαρῶς ἑλληνικὴν ἴσης φιλίας πρὸς ὅλους πολιτικήν, ἵνα οὕτως ἐπιτευχθῶσιν αἱ ἐθνικαί μας διεκδικήσεις, ἐὰν προσέτι ἐπιθυμῇ ἵνα ἐξακολουθήσουν οἱ ξένοι νὰ ἐπεμβαίνουν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ κοταλύοντες τὰ κυριαρχικὰ τῶν πολιτῶν δικαιώματα νὰ διορίζουν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ ξενοδούλων κλικῶν τῶν Ἀθηνῶν κυβερνήσεις τῆς ἀρεσείας των καὶ ἂν τέλος θέλῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶναι βυθισμένος εἰς τὸν βόρβορον τῆς δυστυχίας καὶ ἀθλιότητας ἣν ἐδημιούργησεν ἡ ὀλιγαρχικὴ πλουτοκρατία ἢ ἐπιθυμῇ νὰ ἴδῃ ἡμέρας ἴσης μεταχειρίσεως καὶ εὐτυχίας.

Ὕστερα ἀπὸ ἕνα ἀγῶνα ἀθρυλεῖν εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἠπείρου καὶ Ἀλβανίας κατὰ τὸν ὁποῖον τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος μὲ τὰ κορμιά των καὶ τὸ αἷμά των ἔγραψαν τὰς λαμπροτέρας σελίδας τῆς ἐθνικῆς μας ἐποποιΐας, προκαλέσαντα τὸν θαυμασμὸν τοῦ κόσμου, ὕστερα ἀπὸ μίαν ἀπαισίας μνήμης τετραετῆ ξενικὴν κατοχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ βάρβαροι κατακτηταὶ ἐνέσπειραν τὴν φρίκην καὶ τὴν ἐρήμωσιν εἰς τὴν χώραν μας, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἰδίαις δυνάμεσι ἐλευθερωθείς, ἀνέμενεν ὅτι θὰ ἐπραγματοποιοῦντο αἱ περὶ ἐλευθερίας καὶ αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν ἐπαγγελίαι τῶν συμμάχων μας.

Ἀντὶ τούτου, μετὰ μυρίους κόπους εἶδε νὰ μᾶς ἀποδίδουν μίαν μικρὰν γωνιαν γῆς ἐξ 90.000 κατοίκων καὶ μὲ κατάπληξίν του ἀκόμη τοὺς εἶδε νὰ ἐναγκαλίζωνται καὶ νὰ προστατεύουν τοὺς μέχρι τῆς χθὲς ἐχθρούς των. Μᾶς ἔδωκαν βέβαια καὶ μερικὰ ψιχία ἐκ τῆς πλουσίας τραπέζης, ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὰ ψιχία αὐτὰ μᾶς ὀπεχρέωσαν ἵνα διαθέσῃ ἡ Ἑλλὰς τὰ τελευταῖα ὀστεριὰ ματα τοῦ λαοῦ της, διὰ νὰ διατηρῇ ἐπὶ ἔτη στρατὸν ἐξ 150.000 ἀνδρῶν, ἐν τῇ πραγματικότητι πρὸς προστασίαν τῶν ἰδιαιτέρων των συμφερόντων. διὰ τὰ ὁποῖα μάλιστα μᾶς ἔστειλαν ἵνα πολεμήσωμεν εἰς τὴν ἄγνωστον χώραν τῆς Κορέας. Καὶ τέλος ὅταν ἡ Ἑλληνικὴ ἀπὸ αἰώνων Κύπρος ἐζήτησεν, ἐν ὀνόματι τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν, νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς μητρός της Ἑλλάδος, οὐ μόνον μὲ στυγνὴν κυνικότητα καὶ ἐχθρότητα μᾶς εἶπον τὸ οὐδέποτε, ἀλλὰ καὶ μᾶς ἐσάρκασαν καὶ ἐπανηγύρισαν ὅταν οἱ ἄλλοτε ἐχθροί των καὶ ἤδη φίλοι των ἐξώντωναν ἐνΚων σταντινουπόλει, Σμύρνῃ καὶ ἀλλαχοῦ τὸν ἑλληνισμόν. Αὐτὸ εἶναι τὸ κατάντημα εἰς ὃ περιῆλθεν ἡ Ἑλλὰς συνεπείᾳ τῆς ξενοδούλου καὶ ὄχι ὑπερηφάνου καὶ ἀνεξαρτήτου πολιτικῆς της.

Καὶ ἔρχομαι ἤδη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐπεμβάσεων τῶν ξένων εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἑλλάδος. Μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ τέως ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως Παπάγου κ. Στεφανόπουλος ἀπεκάλυψε δημοσίᾳ ὅτι ἐνῶ ὁ Παπάγος ἀπὸ τῆς κλίνης τῆς ἀσθενείας του ἔδωκεν ἐντολὴν ἵνα γίνῃ ἔντονος ἐθνικὴ πολιτικὴ εἰς τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου καὶ ὅλοι οἱ ὑπουργοί του συνεφώνησαν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

Ὁ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΤΗΝ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗ ΥΠΟΔΟΧΗΝ

ΑΘΗΝαι. Ὁ ἐπανελθὼν τὴν ἑσπέραν ἐκ τῆς προεκλογικῆς περιοδείας του εἰς Πελοπόννησον ἡγέτης τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως κ. Παπανδρέου συνοψῶν τὰς ἐντυπώσεις του, προέβη εἰς τὴν κάτωθι δήλωσιν:

«Ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν λαὸν τῆς Πελοποννήσου διὰ τὴν πάνδημον καὶ ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν μὲ τὴν ὁποίαν μὲ ἐτίμησε. Αὐτὸ τὸ ὁποῖον διεπίστωσα κατὰ τὴν περιοδείαν μου δὲν εἶναι ἐκλογικὸν ρεῦμα, ἀλλὰ λαϊκὸν κίνημα. Καὶ τὰ τρία μεγάλα συνθήματα τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ἡ καταδίκη τοῦ Συναγερμοῦ, ἡ Δημοκρατία καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ ἔχουν ἠλεκτρίσει τὰς μάζας τοῦ λαοῦ».

ΑΘΗΝαι. Ὁ κ. Παπανδρέου εἰς ἀπάντησιν τῶν δηλώσεων τοῦ ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Μανιδάκη τῶν σχετικῶν μὲ τὰ ἐπεισόδια Γαργαλιάνων ἐδήλωσε